

Aleksander Czacki, S. C.

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 12/6(126), 94-98

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

No i co? Właśnie: nic. Liścik, aż obraźliwy w swojej lakoniczności, zakomunikował mi, że Redakcja nie zamieści mojego wezwania. Dlaczego? Kto by tam jakiemuś Milewskiemu się tłumaczył. Jak się Wam to podoba? Mnie ani trochę. Zaproponowano mi, żebym napisał dyskusyjny artykuł na ten temat. Dziękuję, nie skorzystam. Od dziecka miałem niechęć do zabawy polegającej na wywalaniu drzwi otwartych. Tudzież rzucaniu grochem o ścianę (...).

A materiały do mojego Wielkiego Przedsięwzięcia? Jakoś się zbiorą. Szkoda, że bez pomocy samorządu i „Palestry”. Cóż, trudno mówić się — i działa dalej”.

Komentarz zostawiamy czytelnikowi.

S. M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba katowicka

1. W dniu 5 kwietnia 1968 r. odbyło się rozszerzone zebranie Podstawowej Organizacji Partyjnej przy Radzie Adwokackiej w Katowicach z udziałem przedstawicieli wszystkich POP skupiających adwokatów z terenu województwa katowickiego. Na zebraniu tym uchwalono rezolucję w związku z aktualnymi problemami życia społeczno-politycznego kraju, wyrażając w niej solidarność i poparcie dla stanowiska KC PZPR.

Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 1968 r., solidaryzując się ze stanowiskiem POP, postanowiła podać treść powyższej rezolucji do wiadomości członków Izby.

2. W dniu 24 kwietnia 1968 r. odbyła się w lokalu Rady Adwokackiej w Katowicach akademii dla uczczenia Święta Pracy, połączona z referatem I Sekretarza POP przy Radzie Adwokackiej wicedziekana Miłosza Chmiela, a w dniu 1 maja adwokaci-członkowie zespołów adwokackich oraz adwokaci i aplikanci zamieszkali w Katowicach, a także pracownicy biurowi Rady Adwokackiej oraz pracownicy katowickich zespołów adwokackich, w liczbie około 100 osób, wzięli udział w pochodzie i wiecu pierwszomajowym.

3. W dniu 20 kwietnia 1968 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej w Katowicach zebranie organizacyjne Koła Adwokatów-emerytów, na którym wybrano pięcioosobowy zarząd Koła z adwokatem Wacławem Nieświatowskim jako przewodniczącym.

4. W dniu 14 maja 1968 r. odbyło się zebranie organizacyjne Koła ZBOWiD-u przy Wojewódzkiej Izbie Adwokackiej w Katowicach, na którym wybrano siedmiuosobowy zarząd Koła z adw. Karolem Wystrychowskim jako przewodniczącym, komisję rewizyjną, komisję historyczną i komisję socjalno-bytową Koła.

W zebraniu wzięli udział przedstawiciele Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, Oddziału ZBOWiD-u Katowice-Zachód i Okręgowej Komisji Weryfikacyjnej ZBOWiD-u w Katowicach.

W dniu 15 maja 1968 r. Zarząd Koła został przyjęty przez członka Rady Państwa, Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, Prezesa Zarządu Okręgu ZBOWiD-u pka Jerzego Ziętka, który z zadowoleniem podkreślił fakt powstania Koła oraz dał wyraz nadziei, że adwokaci-członkowie ZBOWiD-u wezmą czynny udział w organizowaniu spotkań b. kombatan-tów ze społeczeństwem i młodzieżą szkolną na terenie całego województwa katowickiego. Prezes Ziętek wyraził jednocześnie życzenie spotkania się z adwoka-tami-członkami ZBOWiD-u.

W dniu 27 kwietnia 1968 r. odbyło się Zebranie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach.

W zebraniu wzięło udział 104 delegatów, w tym 86 delegatów zespołów adwo-kackich i 18 delegatów adwokatów-radców prawnych. Władze państwowe, partyjne i samorządowe reprezentowane były przez Wiceministra Sprawiedliwości Kazimierza Zawadzkiego, zast. Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach Jana Grzbiele, przedstawiciela KW PZPR w Katowicach tow. Jana Karpińskiego oraz przedstawiciela Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Witolda Dąbrowskiego. W zebraniu wzięli nadto udział przedstawiciele Sądu Wo-jewódzkiego, Prokuratury Wojewódzkiej i stronnictw politycznych oraz Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych.

Zebraniu przewodniczył adw. Otto Sochański.

Sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej za rok 1967 złożył dziekan adw. Henryk Holak.

W dyskusji nad sprawozdaniem Rady Adwokackiej zabierali głos: Wiceminister Zawadzki, przedstawiciel NRA adw. Witold Dąbrowski oraz adw.: Motylewski, Chęciński, Tramer, Milwiw, Guzy i Frelch, poruszając w swych przemówie-niach zagadnienia postawy politycznej i społecznej adwokatów, doskonalenia pra-cy zawodowej oraz sprawy bytowe (np. właściwe wykorzystanie urlopów i leczenie sanatoryjne).

Na wniosek przewodniczącego Komisji Rewizyjnej adw. Chachulskiego zebranie uchwaliło absolutorium dla Rady Adwokackiej za okres sprawozdawczy.

Na wniosek Skarbnika Rady Adwokackiej adw. Jędrusika uchwalono wysokość świadczeń adwokatów na rzecz Izby oraz preliminarz budżetowy na rok 1968.

Na wniosek Komisji Wnioskowej zebranie uchwaliło szereg postulatów i zaleceń dla Rady Adwokackiej, dotyczących pracy zawodowej adwokatów, ich pracy społecznej oraz spraw socjalno-bytowych.

Na zakończenie podjęto rezolucję określającą stanowisko adwokatury katowieckiej wobec aktualnych ostatnio problemów życia społeczno-politycznego kraju, wyrażając w niej poparcie dla polityki Partii i jej kierownictwa z tow. Władysławem Gomułą na czele.

adw. Aleksander Czacki

Izba zielonogórska

I. 10 kwietnia 1968 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Zielonej Górze odbyło się pod przewodnictwem tow. adw. Czesława Dużyńskiego otwarte zebranie POP PZPR przy Radzie Adwokackiej z udziałem adwokatów-aktywistów społecznych.

Zebrani, po wysłuchaniu informacji kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Piotra Stecki i po przeprowadzonej dyskusji, uchwalili rezolucję, solidaryzując się ze stanowiskiem I Sekretarza KC PZPR Władysława Gomułki, zajęтым przez niego w przemówieniu z 19.III.1968 r. na zebraniu aktywu partyjnego Warszawy.

II. 30.IV.1968 r. adwokaci zielonogórscy wzięli udział w akademii pierwszomajowej, zorganizowanej przez POP PZPR przy Sądzie Wojewódzkim i POP PZPR przy Radzie Adwokackiej. W prezydium akademii z ramienia adwokatury zasiadli: dziekan adw. Ewald Soroko i tow. adw. Czesław Dużyński.

Po wysłuchaniu okolicznościowego przemówienia sędziego Sądu Wojewódzkiego mgra Henryka Kurzawińskiego rozpoczęła się potem część artystyczna, w której wystąpiły członkinie Koła ZMS pracownicy Sądu Wojewódzkiego i Sądu Powiatowego w Zielonej Górze.

III. Rada Adwokacka przekazała ze swoich funduszy kwotę 1000 złotych na Pomnik — Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie i zaapelowała do zespołów adwokackich Izby o materialne poparcie tej szlachetnej i społecznej akcji.

Zespół Adwokacki Nr 2 w Zielonej Górze pod kierownictwem adw. Stefana Cegielskiego pierwszy przekazał na ten cel 1000 złotych i również wezwał pozostałe zespoły Izby zielonogórskiej do przekazania dalszych kwot na budowę Centrum Zdrowia Dziecka.

IV. Dzięki ożywionej działalności Komisji Socjalno-Bytowej przy Radzie Adwokackiej pod przewodnictwem adw. Wojciecha Kotasa kilkunastu adwokatów wraz z rodzinami wyjechało w okresie świąt wielkanocnych na wczasy do miejscowości podgórskich Dolnego Śląska.

V. Rada Adwokacka wezwała w dniu 23.III.1968 r. zespoły adwokackie Izby do udzielania bezpłatnie porad prawnych i do bezpłatnego prowadzenia spraw cywilnych tym członkom ZBOWiD-u, którzy nie mają możliwości uiszczenia honorarium.

Dotychczas tego rodzaju usługi prawne adwokaci Ziemi Lubuskiej świadczyli i nadal świadczą w sprawach alimentacyjnych jako pełnomocnicy niezamożnej strony powodowej.

VI. W sobotę 27 kwietnia 1968 r. odbyło się w gmachu Sądu Wojewódzkiego zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Zielonej Górze.

Sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej złożył dziekan adw. Ewald Soroko, z działalności Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej — jej prezes adw. Antoni Wojtowicz, a z działalności Komisji Rewizyjnej — jej przewodniczący adw. Henryk Paczkowski.

W toku dyskusji zabierali głos adwokaci: Irena Barszczewska-Kosik, Władysław Dębski, Czesław Dużyński, Ludwik Grzybowski, Marian Jakubowski, Kazimierz

Kafarski, Józef Leonowicz, Roman Łaniecki, Henryk Paczkowski, Walerian Piotrowski, Henryk Płoński, Jerzy Słatała, Jan Trudnowski.

W przemówieniach zwrócono uwagę na mankamenty w pisemnym sprawozdaniu Rady i na niewidoczność w nim w należyтым stopniu zagadnienia pracy społeczno-politycznej adwokatury. Mówiono również o pomyślnej współpracy Rady z miejscowymi czynnikami politycznymi, a przede wszystkim z PCP PZPR przy Radzie Adwokackiej, oraz o zaangażowaniu społeczno-politycznym adwokatów Izby. Podkreślono m.in., że POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, na zebraniu otwartym w dniu 10.IV.1968 r. z udziałem adwokatów-aktywistów społecznych, podjęła uchwałę, solidaryzując się w niej z linią polityczną PZPR i tezami I Sekretarza KC PZPR Władysława Gomułki, przedstawionymi na zebraniu warszawskiego aktywu partyjnego w dniu 19.III.1968 r.

Uznano rolę i działalność kierownika zespołu adwokackiego za ważną i podstawową przesłankę w kształtowaniu uspołecznionej pracy członków zespołu.

Zwrócono również uwagę na należyłą współpracę adwokatów z sądami i prokuratorami, podkreślając — dla dobra powagi wymiaru sprawiedliwości — ważność i niezbędność kultury osobistej uczestników procesu na sali sądowej. Uznano, że sprawy bieżące i ewentualne niedomagania mogłyby być omawiane na wspólnych naradach sędziów, prokuratorów i adwokatów, które wzorem lat ubiegłych powinny być wznowione.

Proponowano przywrócenie ferii sądowych.

Postulowano wzmoczenie i rozszerzenie szkolenia zawodowego adwokatów przez organizowanie go nie tylko w Zielonej Górze, ale także w innych miastach powiatowych, łącznie dla kilku pobliskich zespołów adwokackich, a nadto organizowanie raz do roku sympozjum szkoleniowego dla wszystkich członków Izby.

Zwrócono uwagę na brak od kilku lat dopływu młodzieży prawniczej na aplikację adwokacką w Izbie, czemu sprzyja przepis o konieczności odbycia uprzedniej aplikacji sądowej (art. 84 u. o. u. a.).

W związku ze zbliżającym się w listopadzie br. XV-leciem istnienia Izby zielonogórskiej postanowiono urządzić z tego tytułu uroczyste spotkanie byłych i obecnych członków Izby. Zdaniem dyskutantów zespół organizacyjny, który został jednocześnie powołany, powinien zgromadzić materiały statystyczne i historyczne, dotyczące rozwoju adwokatury i jej wkładu w ugruntowanie polskości Ziemi Lubuskiej, oraz zwrócić szczególną uwagę na powstawanie, organizowanie i rozwijanie się zespołowych form pracy adwokackiej. Wyłoniony następnie komitet redakcyjny powinien uzyskać materiały posegregować, opracować i wydać w formie publikacji pt. „Adwokatura Ziemi Lubuskiej”. Postulowano także, by z tej okazji Rada Adwokacka wystąpiła do Wojewódzkiej Komisji Odznaczeń z wnioskami o odznaczenie adwokatów zasłużonych w pracy społecznej i dla rozwoju samorządu adwokackiego Izby zielonogórskiej.

Delegaci uchwalili nowy statut Funduszu Wzajemnej Pomocy Kłżeńskiej Izby, którego projekt referował członek Rady adw. Walerian Piotrowski.

Mgr Józef Bober z Ministerstwa Sprawiedliwości ocenił pozytywnie głosy dyskutantów, świadczące o dużym zaangażowaniu w sprawach ogólnopolitycznych i samorządu adwokackiego. Mówca podkreślił, że sami adwokaci przez sumienne spełnianie swoich obowiązków zawodowych i zaangażowaną postawę społeczną kształtują i powinni nadal kształtować opinię o adwokataturze. Z tym wiąże się zapobieganie popełnianiu przewinień przez adwokatów za pomocą oddziaływania kolegów oraz niezmiernie ważna rola kierownika i zebrania członków zespołu. Dąże-

nie do utworzenia trzyosobowych zespołów i likwidowanie Dyżurnych Punktów Pomocy Prawnej jest prawidłowe, chodzi bowiem głównie o zapewnienie ludności pomocy prawnej. Byt niejednego zespołu jest zależny od postawy jego członków, od należytego wykonywania przez nich zawodu i ich autorytetu oraz od prawidłowo pojętej roli kierownika zespołu. Stałą troską Rady powinny być szkolenia zawodowe adwokatów i dbałość o wygląd i wyposażenie techniczne lokali zespołów adwokackich. Mgr Bober poinformował, że przepis art. 84 u. o u.a. został wprowadzony na życzenie organów adwokatury, przy czym w innych izbach adwokackich liczba aplikantów adwokackich jest dostateczna.

Prezes Sądu Wojewódzkiego mgr Mieczysław Piosik pozytywnie ocenił współpracę adwokatury z sądami uznając, że ewentualne niedomagania mogą być omawiane — celem ich usunięcia — na forum ZPP bez konieczności zwoływania narady trzech pionów wymiaru sprawiedliwości. Prezes Piosik poinformował następnie, że możliwe jest uczestniczenie adwokatów jako słuchaczy w planowanym 3—4-dniowym szkoleniu sędziów-karników. Dopływ młodzieży prawniczej z sądów województwa zielonogórskiego do aplikacji adwokackiej na razie będzie jeszcze utrudniony, ponieważ najpierw muszą być obsadzone wolne w województwie etaty w sądownictwie. Zaaapelował o współpracę adwokatów w pracach badawczych w OKZBH.

Przedstawiciel NRA dziekan adw. Jan Chmielnikowski wyraził zadowolenie z ożywionej dyskusji, podkreślił wagę samokształcenia zawodowego adwokatów, zwrócił uwagę na możliwość i konieczność szerszego angażowania się adwokatów w różnego rodzaju pracach społecznych. W celu pogłębienia i rozszerzenia światopoglądu politycznego adwokatów proponował organizowanie klubów dyskusyjnych z udziałem odpowiednich prelegentów. Kwestia ta jest szczególnie aktualna obecnie w okresie ożywienia politycznego w naszym kraju. Wiele uwagi poświęcił mówca działalności zespołów adwokackich i współodpowiedzialności kierowników i członków zespołów za ich prawidłową pracę i rozwój.

Dziekan Rady adw. Ewald Soroko podziękował dyskutantom za ich wypowiedzi, podał, że wszystkie głosy i krytyczne uwagi zostaną przez Radę skrupulatnie przeanalizowane, i zapewnił zebranych, że podniesione kwestie pozwolą Radzie uniknąć wytkniętych niedomagań i ułatwią jej przyszłą pracę.

Delegaci zatwierdzili wydatki Rady i udzielili Radzie absolutorium za rok 1967 oraz uchwalili budżet Rady na rok 1968.

Na propozycję Komisji Wnioskowej delegaci uchwalili rezolucję następującej treści:

„Zgromadzenie Delegatów solidaryzuje się całkowicie z uchwałą POP PZPR przy radzie Adwokackiej w Zielonej Górze, podjętą na otwartym zebraniu POP i aktywnie w dniu 10.IV.1968 r., i odcina się zdecydowanie od inspiratorów wypadków marcowych oraz zgłasza pełne poparcie dla polityki Partii i Rządu. Jednocześnie adwokatura zielonogórska zobowiązuje się postawą, pracą zawodową i społeczną umacniać praworządność i polskość na Ziemi Lubuskiej”.

S. C.